

Vážená paní inženýrko,

rád bych Vám poděkoval za Váš dopis. Odepsala jste rychle a uvedla jste v něm řadu zajímavých věcí o současném pralese a rezervaci **na Boubíně**. Cením si Vašeho ujištění, že Správa CHKOŠ usiluje o šetrné způsoby asanace. Toto tvrzení ve Vašem dopise potvrzuje, že boubínská rezervace je kůrovcem vážně ohrožena a že se bez asanace neobejde. Pokud je v rozhodnutí z 15.6 uvedeno, že jde o skutečně šetrnou asanaci, pak vzniká otázka, zda je asanace stojících stromů skutečně šetrná. Jistě je známo i u Vás ve Vimperku, že přes vysokou pracnost, namáhavost a úrazové nebezpečí a nemůže být ve vrcholech stromů dokonalá a musí být dokončena likvidací napadené kůry na zemi. Vysoká nákladovost této práce nemůže být považována za „šetrnou“. Váš postoj ke stojícím suchým stromům a jejich ponechání k zetlení také nepůsobí šetrně. Považuji za správné jak ve svém dopise uvádíte, že nové technologie nemusí být vzhledem k půdě a okolním stromům vhodné. Velmi podrobně se v rozhodnutí zabýváte připomínkami k nevládní organizaci Hnutí DUHA, i když jde o organizaci laiků, třeba s hlubšími zájmy o les. Vliv tohoto hnutí na celostátní lesní hospodářství i přírodu je však negativní, jde o osoby, které v lese nikdy nepracovaly a proto jejich názory nemohou být ani pro Vás směrodatné. Také názory některých mykologů o kůrovci a výskytu určitých druhů je třeba v kontextu s celkovým stavem rezervace Boubín brát věrohodně a je potřebné k nim uvést, že úhynem horního stromového patra po žíru se prostředí pro jejich další existenci může podstatně změnit. Ani tvrzení některých ornitologů nepůsobí přesvědčivě, neboť případná další eskalace kůrovce bude znamenat významné zhoršení zejména zimní potravinové základny pro kurovitě ptactvo. Nejsem ornitolog, znám však dobře život kurovitých na Šumavě.

Z Vašeho vyjádření vyplývá značné podcenění kůrovcového nebezpečí nebo dokonce další podporu kalamity. V uplynulých letech dochází v samotné rezervaci a v jejím těsném sousedství k šíření polomové i kůrovcové kalamity a Vaše opatření pomáhá k dalšímu množení brouka. Vyplývá to zřetelně z Vašeho pozdě vydaného rozhodnutí dne 15.6., kdy již měly být dokončovány asanační práce. Také by Váš úřad měl konečně přiznat, že **příčinou plošného rozšiřování kůrovce je bezzásahový režim**. Z výsledků šetření VÚLHM vyplývá, že z každého neasanovaného stromu se kůrovec rozmnoží v roce 2-8 krát, při šetření rezervace Pramen Vltavy bylo prokázáno rozmnožení 5,8 krát za rok. Šíření kůrovce je tak rychlé, že ho nemůže nahrazovat přirozená obnova, zůstávají rozlehlé holé plochy bez lesů a trpí tím krajina i hospodaření s vláhou. Včasná zprávací kůrovcem napadených stromů i uvnitř rezervací bylo vždy účinné a pro přírodu šetrné. To žádné i složité směrnice nebo rozhodnutí nemůže vyřešit. Zničení rezervace Trojmezna nebo Pramen Vltavy jsou toho důkazem. **Samovolný vývoj vedl vždy k rozmnožení kůrovce a k poškození přírody. Z Vašich zkušeností Vám musí být známo, že z každého kůrovcem napadených stromů v kterékoli zóně vzniká na Šumavě šest dalších napadených stromů za rok. Vaším vydaným rozhodnutím vědomě rozšiřujete kůrovcovou kalamitu.** Rozšiřování bezzásahových ploch na Boubíně proto považuji za nesprávné a přes Vaše obsáhlé zdůvodnění povede nezbytně ke kalamitě.

Jsem přesvědčen, vážená paní inženýrko, že postup Správy CHKOŠ v ochraně rezervace Boubín vyžaduje zásadní změny.

České Budějovice dne 19.8.2020.

Ing. Ivo Vicena, CSc